

Het Sliedrechts Dialect (879)

‘Timpie’

‘k Zit nogal is graeg op de site van d’n Historische Verêêniging te snubbeke en daer vong ik de Geïllustreerde Gids, genaomd: ‘Sliedrecht van 1931’, geschreve deur M.A. Timmermans. De ouwere generaosie noemde ‘m aaltijd ‘Timpie’, dà was aailijk een erenaom en gaf aan hoe dicht ie bij de bevolleking sting. Hij was een journalist in hart en niere. Mense, wát een interessant stuk! Hij beschrijft de aaigeschappe van de Slierechters zôôas o.a. de handels- en ondernêemingsgêêst, met host bekant lyrische bewoordinge. ‘t Is een ode aan Slierecht. Wat is t’r toch meraokels veul te doen gewist in ons goeje durrep, en wat is t’r ok veul veraanderd. Wat had deuze man een brêêje kijk op ’t raaille en zaaile in ons durrep. Wat is ’t meraokels dat tie ’t aallemael zô netjies voor ons opgeschreve het. ‘k Zou ’t een dokement wille noeme. Mor ’t aaldermooiste ving ik aal die ouwe affertensies waermee ’t verhaol is geïllustreerd. Aal die ouwe naome van grôôte en klaaine middestanders kwamme weer bij me naer bovene. ’t Zal best waer zijn dà we een durrep van baggeraers zijn, maor vlak ok de klaaine en grôôtere middestand nie uit. Daer wi ‘k ‘r hier een paor van noeme!

Slierechse Middestand 1931

Wie van de ouwere generaosie kan z’n aage nie herinnere dat bij de Boslaon, waer kapper Noorland z’n kapselon hê gehad, S.H. den Hartog (in de volksmond: ‘Hartog de Jood’) z’n kledingzaak had. Dien bijnaom was gêên scheldnaom, want d’n heer Den Hartog was êên van de mêest geachte notaobele van ’t hêêle durrep. Je kon d’r terecht voor confectie en ellewaere. Daer recht tegenover hà je G. Nette, handel in wijn en gedestilleerd, dà pand was in ’t grijze verleeje ’t aalderêêste ziekehuis van Slierecht. Wà vedder naer Beneejechaarek toe, bij ’t middeveer, hà je de meubelzaak van Haosere. Langs hêel de Slierechsen dijk hadde me een bloeiende middestand die ok hêel aareg veulzijdig was. Neem nou m’n aage ome Wim. Die hà z’n zaak op de revierdijk in Wijk A, in de buurt van d’n bandwurf. Hij verkoch, rippereerde en verhuurde fietse, hà kaainderwaoges in z’n winkel en was gelijk ok speciaolist in naamesienes en ‘t kachelwaarek was ‘m ok nie vreemd. Dà bedoel ‘k, aalles aanpakke en zô je brôôd verdiene.

Maoike van Korsjonnemoie

Vlak bij ome Wim ha je ’t winkeltjie van Maoike Bakker. Bij ons thuis zeeje ze aaltijd: “Maoike van Korsjonnemoie”. Of ze nog een bietjie uit de pallementaosie was, weet ik nie. Maor Maoike had een klaain apart winkeltjie. As ie daer binnekam, mos ie een staail trappie af, want ’t winkeltjie lag hêêmel onder ’t dijknivo. ‘k Weet nog dà ze zô ’n mooie rôôje koffiemeule op d’n tônbank hà staon met twêê handwiele om te maole. Je koch dan koffiebône en as ie ’t wou, wiere de bône in de winkel voor ie gemaole. Bove d’n tônbank honge aan touwchies pepiere zakke, of zô me toe zeeje: ‘buile’ of ‘kokers’ om de boodschoppe in te doen. Toe wij getrouwd zijn, is Maoike nog komme vraege of ze onze klandiezie kreeg, zô gong dat toe nog.

Annechie Stroomeijer

Je hà vroeger ok van de klaaine huiswinkeltjies. Dat wazze veulal weduwvrouwe die d'r voor-kaomertie uitruimde en daer een klaain winkeltjie van maakte. Ze sloge wat waore in en hoopte zô in de buurt wat klaaine boodschoppies te kanne levere om in d'r onderhoud te kanne voorzien. Zô 'n winkeltjie had ok Annechie Stroomeijer, ze weunde bij de Wiel. 'k Ben d'r dikkels zat gewist om stroop te haole, want wij weunde mor een paor huisies bij d'r vandaen. Dan gong ie met de stroopkan naer 't winkeltjie en Annechie woog dan met een grôte pollepel vanuit een voorraedbus d'n hoeveulhaaid stroop af op zô 'n ouwerwetse weegschaol mè gewichte. As kaaind had ik t'r aaltijd bewondering voor hoe handig ze met die pollepel al draaiende de pot percies kon vulle zonder te morse. 'k Weet ok nog dà ze naest grutterswaere ok flesse petrolie verkoch, die haolde ze dan uit de kelder. 't Wazze echt van die winkeltjies voor klaaine boodschoppies, zôôas een zaksie blaauwsel of een paksie SB-stijsel voor de was, maor ok grutte, arte en bôone en bakmeel, zômaor de eerste levesbehoeftes.

Saomehorighaaid

Ik denk dat 't meeleve en 't steune van mekaor ok wel een rol gespeuld zal hebbe. Toe wij as jong getrouwdes in ons stoephuisie in Wijk A. weunde, haolde we de wekelijkse boodschoppe bij kroijenier Piet Rijsdijk. Daer mos ie dan gewoon op ie beurt wachte om gehollepe te worde. Onderwaail wiere daer de nieuwchies uit de buurt uitgewisseld en ik kan nie êens zegge dat dat roddelpraotjies wazze, maor de mense hieuwe mekaor gewoon op de hôôgte van wie d'r bevaalle was of wie d'r uit de tijd was, of dat 't waoter toch weer zo hôôg gewist was. De converzaosie wier netuurlijk gehouwe in écht Slierechs, hêêl aage en orginêêl! Ik ben dut stuksie mè 'Timpies' begonne. Hum z'n geschiedschrijving was de aanlaaiding. Wat is t'r toch veul veraanderd en wat is t'r veul van de knushaaid en van die aerdige dinger van vroeger verlore gegaon. De mense wazze aarem, maor de saomehorighaaid was grôôt en daer misse we in onze mederrene tijd nog wel is wà van en dat is aareg jammer, hee!

Jan van der Vlies

P.S. 't Leste nieuws over de Historische Verêêniging is te vinge op www.historie-sliedrecht.nl